

OPONENTURA DIPLOMNÍHO PROJEKTU NA TÉMA ZLÍN – BŘEZNICKÁ – NOVÁ OBYTNÁ ČTVRŤ, MUZEUM VETERÁNŮ A VEŘEJNÝ PROSTOR V ATELIERU JÍŘÍHO KLOKOČKY A JANY ZDRÁHALOVÉ PŘI FA ČVUT PRAHA

OPONENT: MICHAL FIŠER

LEDEN 2022

Vymezení řešeného území

Autorka vytyčuje své území zájmu na jihozápadním předpolí zlínského centra v bezprostředním sousedství ikonické „jednadvacítky“, Velkého kina či Gahurova prospektu. V čem je proklamovaný potenciál takto definovaného řešeného území a jak byl v návrhu využit? Některé části jsou vybrány zcela zjevně a důvodně jinde nikoli. Např. u severojižního ramene řešeného území tvořící dnes vágní pomlku mezi městskými čtvrtěmi se logicky ptáme jak má městu posloužit a posílit jeho neopakovatelný charakter. Na severu se území větví do stabilizovaného území podél třídy Tomáše Bati s existujícími areály polikliniky, Univerzitou Tomáše Bati či Univerzitním parkem. Zde jsem právě důvody zájmu pohledem na samotný návrh neodhalil, ten většinou v podstatě opisuje současný stav včetně evidentních závad v území za což např. považuji řešení Čiperovi ulice na pomezí Polikliniky a Úřadu práce. Některá místa v návrhu pro mne zůstávají záhadou jako je rozsáhlé jižní předpolí obchodního domu znázorněné v návrhu všeobsažnou šrafovou.

Za rovněž nedořešené téma považuji dopravu v klidu. Ani velkoryse prostorově koncipovaný Zlín prozatím nedokázal absorbovat masivní nástup automobilizace a parkování se děje bez zjevné snahy tento fenomén účinně krotit. Snad se mýlím, ale ani v diplomní práci na tento jev nenacházím reflexi v analýze ani v návrhu.

Obytná čtvrť

Urbanisticky exponovaný severní svah vzhlížející k hlavní zlínské dominantě autorka využívá pro umístění rozsáhlého integrovaného bloku podstatnou měrou obytného s nebytovými funkcemi obrácenými do veřejných prostranství. Do urbanistické typologie Zlína přináší nový prvek v akurátní míře. Hmotová skladba dobře pracuje s topografií a základní geometrií dopravního skeletu. Dopravně významná Březnická ulice získává gradaci mechanickým jistě však pro Zlín ne únavným uskokováním stavební čáry bloku. Měřítkový stříh směrem k Letné není na škodu, naopak to ulici U Zimního stadionu dodává správnou dávku městského espritu. Blok má svoji zřetelnou severní „hlavu“ s přiměřeně velkým předpolím dotvářejícím „univerzitní náměstí“. Strojově gradovaný monoblok přiměřeně odstihuje a zároveň propojuje skupinu sportovních hal na jižním okraji s městem. Celkové formování nového bloku a jeho zapojení do existující struktury města považuji za stěžejní a nejsilnější část diplomové práce.

Muzeum veteránů

Tzv. Muzeum veteránů obsadilo v návrhu území stávajícího univerzitního parku, dle mého soudu jednoho z důležitých článků jakéhosi „zeleného náhrdelníku“ spolu-definujícího centrum města, zároveň tvořícího zelené nástupní předpolí univerzity. Tento principiální fakt autorka přechází bez vysvětlení v návrhu i v problémové mapě. Rozložitá hmota nového quasi-bloku svou pozicí odsouvá stavební soubor univerzity, sociální správy a úřadu práce do zadního plánu a přebírá úlohu dominanty konkurující samotné jednadvacítky. Otázkou je, zda-li působení této hlavní zlínské dominanty spíše neoslabuje. Nepochybně silný magnetismus nové dostavby centra je ještě umocněn velkolepou perforací hmoty otvory vysokými několik (kolik?) pater, které přivádějí chodce na vnitřní atrium, spíše však náměstí s rozměry srovnatelnými s historickým Náměstím Míru. Bez jasnější podrobnosti

zůstává způsob dopravního připojení nového bloku, není také blíže vysvětlen pojem Muzea veteránů, který by měl tuto výsadní pozici i jeho základní architektonickou strukturu objektu, který svým obestavěným objemem převyšuje blížkou „21“, obhájit.

Diplomovou práci celkově hodnotím jako vzájemně ucelenou, nikoli však přesvědčivě jednoznačnou a vyargumentovanou, zůstává zde množství témat bez přesvědčivého detailu a vysvětlení. Navrhuji hodnocení D.

Michal Fišer

V Oberlech 26.1.2022